

ub paa, at denne Bemyndigelse for Indenrigsministeren ikke længere blev at benytte; altsaa den foreløbige Lov ophævedes ikke, men det bekendtgjordes kun, at den Bemyndigelse, der var givet Ministeren ved denne foreløbige Lov, ikke længere blev at benytte; Loven vedblev altsaa at bestaae, og en kongelig Bekendtgjærelse kunde jo udkomme igjen, saa snart det skulde være; Bemyndigelsen kunde altsaa benyttes paany. Saaledes kom Rigsdagen sammen, og den foreløbige Lovs Bestaaen med Hensyn til den Bemyndigelse, den gav, var stillet i Berø. Da dette Spørgsmaal kom for paa Rigsdagen, tillod jeg mig at gøre opmærksom paa, at Grundlovens § 30, der taler om foreløbige Love, siger, at Kongen kan i særdeles paatrængende Tilfælde, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maae stride mod Grundloven, og altid bør forelægges den paafølgende Rigsdag. Jeg gjorde opmærksom paa, at den foreløbige Lov af 29de December s. A. ikke var forelagt Rigsdagen, men da den ærede Indenrigsminister fik Ordet, svarede han derpaa, at den foreløbige Lov var forelagt Rigsdagen. Det hele berøede altsaa paa en Opfattelse af, hvorledes Ordene „forelægges Rigsdagen“ maae forståes; thi efter min Mening er den foreløbige Lov ikke forelagt, men blot meddeelt til Efterretning; medens Indenrigsministeren aabenbart anseer en Udbetaling af Love paa vore Bladser for at være en Forelæggelse. Jeg tillod mig dengang at henvise til flere andre Paragrapher i Grundloven, hvor Ordet „forelægges“ bruges, for at vise, at dette Ord maa betyde en Indbringelse af en Sag til Forhandling og Beslutning. Der staaer nemlig s. Ex., at Udkast, som skulle indbringes for Rigsdagen, altid forud maae være forelagte i Statsraadet; det er jo dog nu aabenbart, at „forelægges“ der maa betyde, at Statsraadet har at forhandle og beslutte, hvorvidt Forelæggelse for Rigsdagen af Udkastene skal finde Sted. Altsaa Ordet „forelægges“ kan ikke efter min Mening ansees for at være eensbetydende med at meddele. Da nu den ærede Indenrigsminister har sagt, at denne Lov er forelagt, saa er efter Regjeringens Mening Forbringelsen i Grund-

lovens § 30, som siger, at en foreløbig Lov altid bør forelægges den paafølgende Rigsdag, opfyldt, og deraf følger, at Regjeringen maa betragte den foreløbige Lov som gjældende efter denne Session, altsaa som ikke længer foreløbig Lov, da den efter dens Mening har været forelagt Rigsdagen. Jeg vilde nu anse det for urigtigt, om denne Forstaaelse af Grundlovens § 30 blev gjældende, thi jeg troer, at en foreløbig Lov, naar den her omdeles paa Bladserne og ikke videre kommer til Forhandling, ingenlunde har faaet den Stadfæstelse, som den ifølge Grundloven skal have, for at blive ophøiet til virkelig Lov, og det er for at faae dette Spørgsmaal klaret, men dog væsentlig af Hensyn til at faae denne foreløbige Lov sat ud af Verden igjen, at jeg har tilladt mig at indbringe det nærværende Lovforslag.

Kirke- og Underviisningsministeren:

Da min Collega Indenrigsministeren ikke har kunnet være tilstede i Thinget, skal jeg tillade mig at anføre et Par Ord med Hensyn til de Uttringer, der nu ere fremkomne. Jeg maa tilstaae, at jeg virkelig ikke troer, at der behøves nogen særegen Anstrengelse for at faae den her omhandlede foreløbige Lov slaet ihjel eller sat ud af Kraft; jeg troer, at den allerede var fuldkommen død, inden Rigsdagen traadte sammen, og dersom den ikke var død forinden, vil den ganske sikkert være død, naar den ikke har faaet nogen Stadfæstelse, forinden Rigsdagen gaaer fra hinanden. Det vil derfor være en stor Overflodighed end yderligere at slaae denne allerede paa en dobbelt Maade døde Lov ihjel, og derfor troer jeg ikke, at der kan være nogen Grund til at komme med et Forslag i den Henseende, ligesom jeg heller ikke troer, at det paa nogen Maade vilde stemme med den Fremgangsmaade, man hidtil har brugt, og som er gaaet over i den hele statsretlige Forestilling om dette Forhold, der her omhandles. Den ærede Rigsdagsmand, som er fremkommen med Lovforslaget, antydede, at den foreløbige Lov af 29de Decbr. 1857 tatter er bleven tilbagefaldt ved en kongelig Resolution af 17de Marts d. A. — jeg troer rigtignok ikke, at han brugte Udtrykket „tilbagefaldt“ — men dersom